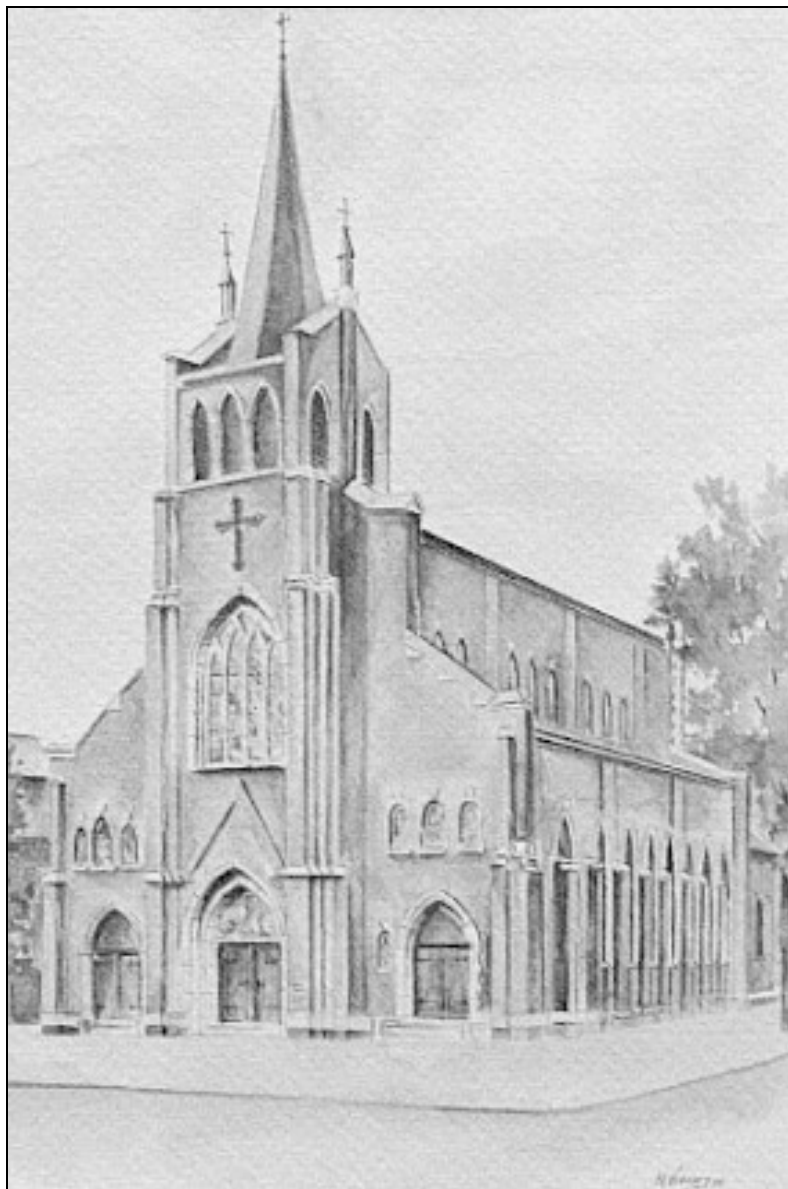

Mindszenty József főpásztori látogatása a passaici (New Jersey, USA) Szent István Magyar Plébánián 1974. május 19-én

mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyarnyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

Mindszenty József főpásztori látogatása a passaici (New Jersey, USA) Szent István Magyar Plébánián 1974. május 19-én

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció Mindszenty József hercegprímásnak az amerikai New Jersey állam Passaic városának magyar Szent István Plébániáján tett történelmi látogatásáról készült fényképeket tartalmazza időrendi sorrendben és a szentbeszédet. A felvételeket (mind a fényképeket, mind a hanganyagot) az egyházközség tagjai készítették és adták rendelkezésre ehhez az elektronikus dokumentumhoz.

A szentbeszéd eredeti hanganyagát külön, „mp3” típusú fájlban tartalmazza a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár. Lásd a

"mindszenty_jozsef_szentbeszede_passaic_1974_majus_19.mp3" fájlt.

A képek és a hanganyag szerzői joga a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtaré.

Tartalomjegyzék

Impresszum	2
Tartalomjegyzék	3
A látogatás	4
Mindszenty József bíboros szentbeszéde	6
Lawrence B. Casey megyéspüspök köszöntése	10
A látogatás fényképei.....	11
A helyi egyházmegyei újság (Beacon) híradása a látogatásról.....	28

A látogatás

Mindszenty József hercegprímás az amerikai magyarok látogatása során (1974. május 6. – június 29.) érkezett az USA New Jersey államának Passaic városának magyar plébániájára, a Szent István Egyházközségbe (hivatalos neve: St. Stephen's R. C. Magyar Church). A főpásztori látogatás 1974. május 19-én, vasárnap történt. A templom plébánosa dr. Dunay Antal volt, aki az üldöztetések idején a bíboros utasítására hagyta el az országot a letartóztatást elkerülendő. Dunay atya Philadelphiába utazott, a bíboros előző látogatási helyére, és onnan kísérte őt a passaici templomba. A nap a Szent István Egyházközség egyik legnagyobb ünnepe volt. A templom zsúfolásig megtelt hívőkkel, autóbuszokon érkező vendégekkel. A főúton, amelyet kordonnal lezártak, New Jersey állam rendőrsége szirénázva vezette a bíboros kocsiját Passaic városáig, ahol aztán a városi rendőrség irányította autóját a templomig. A bíboros a lakosság, a magyar iskola növendékei és az egyenruhás magyar cserkészek sorfala között érkezett. A látogatás eseményei: magyar nyelvű főpásztori ünnepélyes nagymise, majd a szomszéd utcai magyar Református Egyház gyülekezetének meglátogatása és üdvözlő beszéde templomukban. Délután meglátogatta és megáldotta Gáspár János atya (aki Zalaegerszegen a bíboros káplánja volt), a templom előző plébánosa, sírját. Utána a magyar cserkészeket szemlélte meg a szomszédos városban levő cserkészházukban. Végül a nap nyilvános ünnepi fogadással zárult a Díszteremben, ahol a különféle egyesületek vezetői és delegációi üdvözölhették a prímást.

Beszédei vezérgondolatában mindenütt hangsúlyozta:

„Ne hagyjátok a templomot és az iskolát!!!”

A fényképek listája:

1. Mindszenty József, Magyarország hercegprímása
2. A bíboros megérkezése a Kennedy Repülőtérre 1979. május 6-án
3. Kifelé a repülőtéren
4. A Szent István Plébánia (New Jersey, Passaic)
5. A Szent István templom szentélye
6. A templomhoz vezető utcán emberek sorfala között érkezik a Mindszenty bíborost hozó autókaraván
7. A hívők egy csoportja a templom bejáratánál
8. Mindszenty bíboros az autóból kiszállva a templom bejáratához indul
9. A plébánia világi vezetője, Károly László köszönti a bíborost és megcsókolja gyűrűjét
10. A fiatalok nevében Jámbor Éva és Kormann Bertalan köszönti a főpapot
11. A főpapi szentmisén koncelebráló papok bevonulása
12. Mindszenty bíboros a templom előtt cserkészek között
13. A főpapi szentmisére készült énekfüzet borítója
14. A hercegprímás térdet hajt az oltár előtt
15. Az asszisztáló papság a szentélyben a bíboros szentbeszédét hallgatja
16. Mindszenty József a szószéken
17. Az áldozat felvitele az oltárhoz
18. Az eukarisztikus ima. A bíboros jobbján Ft. Dunay Antal, balján Msgr. Mészáros Tibor
19. Az átváltoztatás

20. A mise végén a megyéspüspök, Lawrence B. Casey angolul köszönti a bíborost és szól a hívekhez
21. Az áldozat bemutatása után a templomból kifelé
22. A kimenetel alatt Wachtler June hárfán játszik
23. A bíboros a szentmise után meglátogatja Ft. Gáspár János, a plébánia előző plébánosa, sírját
24. A temetőnél a város egyik magyar származású rendőre megcsókolja Mindszenty bíboros gyűrűjét
25. Mindszenty bíboros meglátogatja a magyar cserkészek otthonát a szomszédos Garfield városában
26. Délután a plébánián a város polgármestere, Gerald Goldman, átadja a város kulcsát a főpapnak
27. A Díszterem közönsége hallgatja Mindszenty hercegprímást
28. A magyar iskola növendékei műsorral köszöntik a vendéget
29. Joseph Hirkala, New Jersey állam egyik szenátora mond beszédet
30. A bíboros fogadja az egyéni köszöntőket: Vasváry Zoltán
31. Könnyes találkozás: Mindszenty bíborosnak kezet csókol Derka Lóránt, egyik fogolytársa
32. Mindszenty József szól az egybegyűltekhöz
33. Egyházközségi tagok között
34. A nehéz nap végén breviáriumát olvasva a plébánián Dunay Antal plébánossal

Mindszenty József bíboros szentbeszéde

(Elhangzott a New Jersey állambeli Passaicon, 1974. május 19-én. A szentbeszédről itt közölt szöveg magnófelvétel alapján készült. A szentbeszédet szóról-szóra idézzük, az élőbeszéd gyengeségeivel együtt.)

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Excellence, I express my thanksgiving for the provision, government ecclesiastical of the Hungarian emigrants, when we, Hungarian bishops are forbidden and frustrated to govern our faithful.¹

Kedves Hallgatóim, Kedves Magyarjaim!

Látogatva az öt világrészben a magyar emigránsokat, eljutottam Hozzátok is, akiknek elei már a megelőző században itt voltak. Ez a templom, ez a magyar közösség mutatja a mi eleinknek az ittlétét. Azóta egy század elmúlt, hogy az első magyar kivándorlók idetették lábukat. A száz esztendő alatt igen sok fordulata volt az időknek. Az első szándék, ami megjelent a mi drága elődeinknek a lelkében az volt, hogy ami intézményeket Szent István király, aki védőszentetek, adott az országnak otthon, azok az intézmények meglegyen itt, az idegen földön is.

Ő rendelte, hogy minden nagy területnek legyen egy egyházmegyéje megyéspüspökkel, és tíz ilyen területre osztotta föl az országot. Minden tíz községnek rendelt egy templomot és egy plebánost, és vasárnapokon a hívek indultak körmenetileg a tizedik községbe, a központba imádkozva és énekelve. Olyanok voltak ebben a körmenetben, akik ma már keresztények, de a megelőző esztendőben vagy néhány évvel azelőtt még pogányok voltak. De ezek a pogányokból lett magyarok egész odaadással szolgáltak Istennek az ő hitük és egyházuk szerint. És eljutottak oda, a székhelyre, és az ott levő templomba, és tévedne, aki azt gondolná, hogy a vasárnapi szentmisével kezdték volna. Célszerűségi okokból a templom először iskola volt. A szentélybe markos legények behordták az iskolai táblákat, a számoló oszlopot, és úgy egy fél óráig volt

¹ Excellenciás Uram (itt Lawrence B. Casey [1905–1977], a helyi, patersoni megyéspüspökhöz címezi szavait Mindszenty bíboros), kifejezem hálámat a magyar emigránsok egyházi ellátásáért és irányításáért, amikor nekünk, magyar püspököknek megtiltják és megnehezítik híveink vezetését.

írás-olvasás-számolás a pici óvodakorban levő kis magyarok között és az ősze csavarodott nagyapák az első nemzedék előtt, és tanultak szorgalmasan.

Az iskola a templomból indult el. A mi őseink először a templomban az iskolát látták, és az iskola később, idők változásával kivonult a templomból, de sehol sem ment messze a templomtól, és ha messze távolodik a templomtól, akkor a sátán zsinagógája lesz belőle. Mint ahogy ma, otthoni hazánkban is ez a helyzet. Aztán utána ugyanazok a markos legények kivitték ezeket a táblákat és iskolai eszközöket, és kezdődött a vasárnapi szentmise és a szentbeszéd. Iskola és templom egy ikertestvér. A templom nélküli, egyház nélküli iskola az a sátánnak az ikertestvére.

És amikor vége volt a szentmisének, amelyen általában mindannyian járultak a szentáldozáshoz, kicsi magyarkák, öreg, ősze csavarodott magyarok, csak az édesanya nem volt köztük, mindenki így volt kivétel nélkül. Az édesanya otthon maradt háztűz őrzőnek, mert akkoriban a gyufával nagy gondok voltak. És ha kialudt a családi tűzhel, nagy baj származott abból. Egynek otthon kellett maradni, hogy a tűz soha ki ne aludjék. S ugyanakkor az édesanya készítette is odahaza az ebédet a zarándok családtagoknak.

De amikor kimentek ők a templomból, akkoriban a temető körülvette a templomot. És megható dolog, hogy ezek a kis magyarok, akik bent voltak a templomban, azok az öregek, akik ugyanott voltak, elmentek a családtagjaikhoz, és ott elimádkoztak egy Miatyánkot és egy Üdvözlégyet az örökkévalóságba átköltözöttékért. Gyönyörű kép az első magyar keresztényekről. Aztán kimentek, és mindegyik a maga sírja mellé odaállott, elrebegette az imádságot, mert ahol a mai nemzedék imádkozik, nem szabad elfeledkezni a megelőző, immár a temetőbe költözött nemzedékről sem. Az állatok semmiféle magatartást nem tanúsítanak az elődeikkel szemben, az állatnak nincsen története, a megelőző nemzedéknek a tisztelete és emlékezete az ésszel és jóakarattal bíró embernek a sajátsága. De tegyük is, és tesszük is, és aztán kinyitották a temető kapuját és a központi községnek, falunak elmentek a síkátoraiba, ahol sátrak állottak fölállítva a mindennapi életszükségleti cikkekkkel. Ott azután egy hétre megvásároltak a templombajárók a szükségeseket, persze nem használtak annyi cikket akkoriban, mint amennyit mi használunk mostanában, s aztán szépen sorbaállottak és imádkozva, énekelve hazatértek.

Az utcaajtóban ott várta őket az otthon maradt házörző édesanya, a férj megcsókolta a feleségét, s mondta neki: „Részed legyen kedves hitvesem a szentmisében”. Azok a magyarok tudták, hogy a szentmise végtelen értékű emlékezet, végtelen értékű kincs, és a gyerekek is odaszaladtak az édesanyjukhoz, kezet csókoltak, és azok is mondták: „Édesanyám, része legyen a szentmisében.” Vas megyében, az én szülőföldemen, mindmáig megmarad ez a szokás, hogy az édesanya korábbi szentmisére megy el, és a főmisére ő marad otthon főzni, és amikor hazatérnek a családtagok a templomból, akkor az arccsók és a kézcsók nem marad el, és egy megszentelt csókot adnak az édesanyának: része legyen a szentmisében. Ezt itt is, Passaicben, ahol nem volna szokásban, és tudom, hogy kell odahaza valakinek lenni, hát annak vigyük el ezt a szent csókot, és kívánjuk neki, hogy része legyen a szentmisében.

Dehát a magyar nemzet kicsi nemzet volt itt, mert a rokonságnak a nagy része ott maradt az Ural táján, Európának a keleti végén és a kisebbség, kb. egy millió ember jött el Közép-Európába, és hát a leggyötrelmesebb ponton ott foglalt nemzetet és hont, és Szent István már jól látta, hogy a magyarság kevés ehhez a poszthoz, és bizony Szent István vigyázott is arra a kevés egy millió magyarral, amely az ő népe volt.

Bécsből nem messze és a történelmi magyar határtól sem messze van Deutch Altenburg helység, Szent István király ott templomot építtetett halából a magyarok Nagyasszonyának. Éspedig azért, mert egy egész éjszakán vívódott, hogy amikor II. Konrád császár megtámadta Magyarországot, hát akkor ő számolgatta egész éjszaka imádság közben: ha győzelmes csatákat aratnak is, akkor is tíz-húsz ezer magyar megint odalesz. S azt mondta Nagyasszonynak: segíts meg Nagyasszony, hogy elkerüljük ezt a csatát, és hajnal végeztével jön az előőrs jelentése,

hogy Konrád császár valami okból egész seregével visszavonult, és Szent István király állotta a fogadalmát, mert amit az ember egyszer kimond, azt becsülettel meg kell tartania, annál inkább, ha az Istennek és a Nagyboldogasszonynak tett valami ígéretet.

S nézzétek, Bécsben él úgy egy huszonöt ezer magyar menekült most, és volt közöttük egy áldott emlékeztető Vencel Frigyes nevű magyar, aki folyton nógatta a magyarokat, hogy Nagyboldogasszony napján a bécsi magyarok menjenek ki ide Németóvárra, a Szent István-i templomba. Meg is tették, magam is kétszer mondtam a szentmiséjüket ott, prédikáltam nekik, és ugyanő a magyar temetőben, mert akkoriban magyarok voltak ezen a tájon is, a magyar temetőben fölvasárolt saját maga részére egy sírhelyet, egy második sírhelet a temető sarkában, hogy mindenszentek ünnepén oda gyűljenek a hazai temető helett, amit a heli temető nem pótol, hát ehhez a jelképes sírhoz jöttek el a bécsi magyarok, és ott imádkoztak.

Nézzétek, mindezeket Szent István szerezte, és Szent István nagyot gondolt a magyarság sorsával. Ti tudjátok, hogy ő 1038. augusztus 15-én összehívta az országnak egyházi és világi vezetőit, s haldokolva fogta a szent koronát, és elmondotta, hogy emberekben nincs segítség, Nálad, Nagyasszonyban van minden reménység. Vedd oltalmazdába ezt a szent koronát és az általa jelképezett országot. Ez a magyar Mária-vállalás, az égi pártfogó vállalása nemcsak egyházi jelentőségű, hanem közjogi jelentőségű is, mert jelent volt a szent korona, jelen volt a szent király, jelen voltak az egyházi és a világi vezetők, és ők mind kérték a Szűzanyát a szent királlyal ere a pártfogásra.

Aztán jöttek nehéz idők, nem sikerült elhozni az Ural tájáról az ottmaradt magyarokat. Mert amikor hívogatták őket, Julián barát, ugyanakkor a mongolok is rátörtek az ottani magyarokra, és Julián barát egyedül tért haza azzal a vész hírrel, hogy ide is jön a tatár, Közép-Európába.

De nézzétek, Szent István mindenben vigyázott, ő már akkor, amikor nemzetének korona kellett, ő sokat tépelődött. Van neki két nagyhatalmú szomszédja, amelyek századokat töltöttek ott a területükön. Egyik oldalon a német birodalom, a másik oldalon, délen pedig Bizánc, a görög császárság volt. Hát most melyikhez forduljon? Akár egyiktől kér valamit, akár a másiktól, az pályázik a függőségre, hogy a magyarok vazallusok legyenek. Szent István nem olyan könnyedén vállalta a vazallusságot, mint mostanában, hogy vazallusokká süllyesztenek népeket, könnyelmű hatalmasok, Szent István nem így volt, azt mondta, egyikhez se fordulok, a Szentszék messze is van, de annak evangéliuma is van, és attól kérek én koronát magam számára. És így is lett. Mennyi gondoskodás volt abban a Szent Istvánban: az a földi hazáért és az égi hazáért mindent megtett. A mai államférfiak legjobb esetben valamit a földiért tesznek, de az égiért ritkán tesznek valamit, és nagyon sok ballépésük van a földi haza körül is. Emberi jogokat hirdetnek, de sehol se kérik számon az emberei jogokat.

A magyar nép tanult is az ő szent királyától. Nektek, akik annyi küzdelmen mentetek át őseitekkel együtt – akik felépítették a ti templomokat, a családi házat is elkészítették, iskolára is gondoltak – azóta hogy ők elköltöztek, a világon nagyon sok változás történt, és szinte alig győzzük számolni a változásokat. Ami elmúlt, az ritkán tér vissza, és az embereknek mindenkor külön kell megküzdenniök és megharcolniok.

Ne csodálkozzatok azon, hogy a számkivetésnek, az emigrációnak vannak folytatásai. Ahogy Szent István látta ezt a nemzet sorsában, mi is ezt vegyük számításba, és ahogy minden nemzedék megharcolta a maga harcát, a mi nemzedékünk is hivatva van ennek a harcnak a megharcolására. Az egészben az a fontos, hogy mi, kevesen, itteni magyarok és minden jószándékú ember erősen álljunk a helünkön, ne lógassuk a fejünket, azt tartsuk magasan, ne legyünk letörtek, ne legyünk kétségbe esettek, hanem összetartással csökkentsük a bajokat és a keresztek. Ez a fontos. Ahogy ma ily szép számmal itt vagytok az Úr Jézus oltáránál, minden vasárnap ez legyen a helyzet, és ha vannak közönyösek köztetek és odahaza maradnak – bár az nem magyar dolog a vasárnap az otthonmaradás – hát azokat a közömbösöket is hozzátok el ide.

Sehol annyira a magyar egységet nem tudjátok megteremteni, mint a vasárnapi magyar szentmisén és a vasárnapi szentbeszédén. Én a második vatikáni zsinatot nagyra értékelem ama

intézkedéséért, hogy a kisebbségeknek a nyelve bevonul a szentmisébe, és a régi latin nyelv helett a maguk anyanyelvén imádkozhatnak itt együtt. Kedves híveim, ez egy oly nagy történelmi tény, a ti keresztes életetekben, hogy ennek örülnünk kell, és ha valami miértünk is történik itt a világon, hát azt értékeljük és használjuk föl. Ez annyira fontos, mint ahogy Szent Istvánnak fontos volt a templom-iskola, mint ahogyan fontos volt a ti őseiteknek az iskola. Igaz, hogy nagy keresztet jelentett ez az idők változásával a ti számotokra. De nézzétek, gyermekeitekért vállaltátok a gondokat erre, és hát azt, amit a gyermeknevelésért teszünk, az a legértékesebb szülői tevékenységünk. Hiszen akarjuk megadni nekik azt, amit nekünk a szüleink megadtak, és mi akarjuk azt, hogy a magyar nyelv, a legszentebb örökség, is maradjon meg számukra. Odaadással, lelkipásztorotokkal összefogva igyekezzetek megoldást találni, és már van némi érdeklődés a külvilágban is a ti keresztetek iránt, és reméljük, hogy a segítsége sem fog elmaradni, ti pedig erősen fogjátok ezt a feladatot és tartsátok meg.

Kedves Híveim, én ma tiétek mutatom be a szentmiseáldozatot, és a paténára, a tányérkára ráteszem a ti gondjaitokat is. És kérem az Úr Jézust és Szent Istvánt hívom segítségül a magyarok Nagyasszonyával, hogy segítsen titeket a keresztviselésben, ami jó célt szolgál, hiszen minden családban a legnagyobb érték a gyermek, azért áll a család és azért kell mindent elkövetnünk. Igaz, hogy változik az időknek a képe, fiatalok költöznek el egyik helyről a másira, és az idősebb korosztály magára marad. Elismerem ez egy nehézség, a fiatalokat kérem, hogy ne könnyedén széledjenek, maradjanak együtt a családdal, amennyire csak tehetik, a szülők pedig folytassák itt helyben a drága elődöknek a lába nyomában az iskolákért való küzdelmet.

Egy negyedik intézménye volt Szent Istvánnak, az pedig a családi szentély volt. Azelőtt a magyarok, Szent István előtt, nem éltek szentségi házasságban. Csak hát pogányosan éltek. Most, Szent István családi szentélyt adott az említett három más szentély mellé. Azokat nem tudtátok elhozni, azt a hármat, amikor kikergettek benneteket, de a családi szentélyt sokan kihoztátok, mert a család egésze jött ki. Ezt a családi szentélyt, mint Szent István-i örökséget becsüljétek meg, szentségi keretben éltek, a házasságban Isten szándékainak kell érvényesülni, ahol jogokat igénybe veszünk, ott a velük összekötött köteleességeket is teljesítenünk kell. Aki csak jogot gyakorol a családban, de amellet a köteleességeket elmellőzi, vagy elkerüli, az bizony akármennyire haragszik a kommunizmusra, bolsevizmusra, ebben az estben ő is beleesik az erkölcsi kommunizmusba és a bolsevizmusba. Ez pedig távol legyen tőlünk, hogy a családi szentélünket odadobjuk egy csúnya mostani világdivatnak. Fölajánlom a szentmisét, ti kíséritek imádsággal azt a fölajánlást, hiszen a hívek is bemutatják a szentmiseáldozatot, nemcsak az egyház papja. Amen.

Lawrence B. Casey megyéspüspök köszöntése

Lawrence B. Casey, a helyi, patersoni megyéspüspök köszöntő szavai a szentmise végén.

Your eminence, the diocese of Paterson, and the Byzantine Eparchy of Passaic are honored to have you here at St. Stephen's today. You are a symbol of spiritual strength to people of all faiths throughout the world. Your heroic struggle against the Nazis and the Communists, the personal leadership that you gave to your beloved flock in their darkest hours is known to lovers of freedom throughout the world. They sense your courage and the strong spirituality which sustained you against years of torture and imprisonment, the loneliness; and you are a beacon of hope in a confused world. When you came to the the Unites States two weeks ago, you said, "I stand for God, for Church, for Country, for independence." And you, better than the rest of us, know that God alone is the source of our spiritual strength. We salute you, we pray that the Lord will give you continued good health to spread His Word. God bless you, and keep you.

Magyarul:

Eminenciád, a patersoni római katolikus és a passaici görög katolikus egyházmegye nagy megtiszteltetésben részesült ma, amikor meglátogatta a Szent István plébániát. Ön a lelkierő szimbóluma minden istenfélő ember számára a világon. A világ minden szabadságot szerető egyéne jól ismeri az Ön hősiességét a nácik és a kommunisták ellen, és azt a magatartását, mellyel szeretett nyáját vezette a legsötétebb órákban. Ismerik bátorságát, lelkierejét, mely átsegítette Önt a kínzásokon, a bebörtönzésen, a magányosságon. Ön zavaros világunkban a remény fényét képviseli. Két hete érkezett az Egyesült Államokba, és mondta: „Állok Istenért, Egyházért, Hazáért, függetlenségért”. Ön nálunk sokkal jobban tudja, hogy Isten az egyedüli forrása lelkierőnknek. Tisztelettel köszöntjük Önt, imádkozunk az Úrhoz, hogy tartsa meg jó egészségben, hogy hirdethesse Igéjét az egész világon. Isten áldja!

A látogatás fényképei

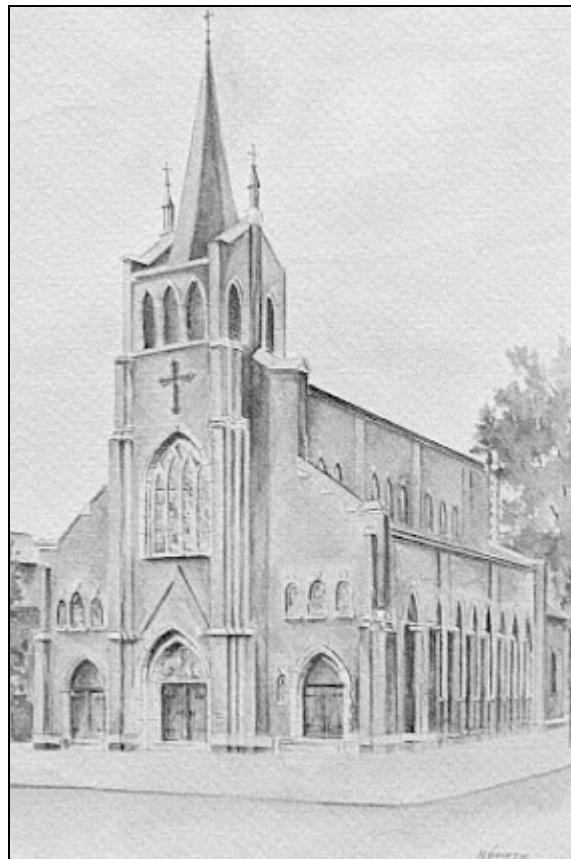
1. Mindszenty József,
Magyarország hercegprímása

2. A bíboros megérkezése a Kennedy Repülőtérre 1979. május 6-án

3. Kifelé a repülőtéren

4. A Szent István Plébánia (New Jersey, Passaic)

5. A Szent István templom szentélye

6. A templomhoz vezető utcán emberek sorfala között érkezik a Mindszenty bíborost hozó autókaraván

7. A hívők egy csoportja a templom bejáratánál

8. Mindszenty bíboros az autóból kiszállva
a templom bejáratához indul

9. A plébánia világi vezetője, Károly László köszönti a bíborost és megcsókolja gyűrűjét

10. A fiatalok nevében Jámbor Éva és Kormann Bertalan köszönti a főpapot

11. A főpapi szentmisén koncelebráló papok bevonulása

12. Mindszenty bíboros a templom előtt
cserkészek között

13. A főpapi szentmisére készült énekfüzet borítója

14. A hercegprímás térdet hajt az oltár előtt

15. Az asszisztáló papság a szentélyben a bíboros szentbeszédét hallgatja

16. Mindszenty József a szószéken

17. Az áldozat felvitele az oltárhoz

18. Az eukarisztikus ima. A bíboros jobbján Ft. Dunay Antal,
balján Msgr. Mészáros Tibor

19. Az átváltoztatás

20. A mise végén a megyéspüspök,
Lawrence B. Casey angolul köszönti
a bíborost és szól a hívekhez

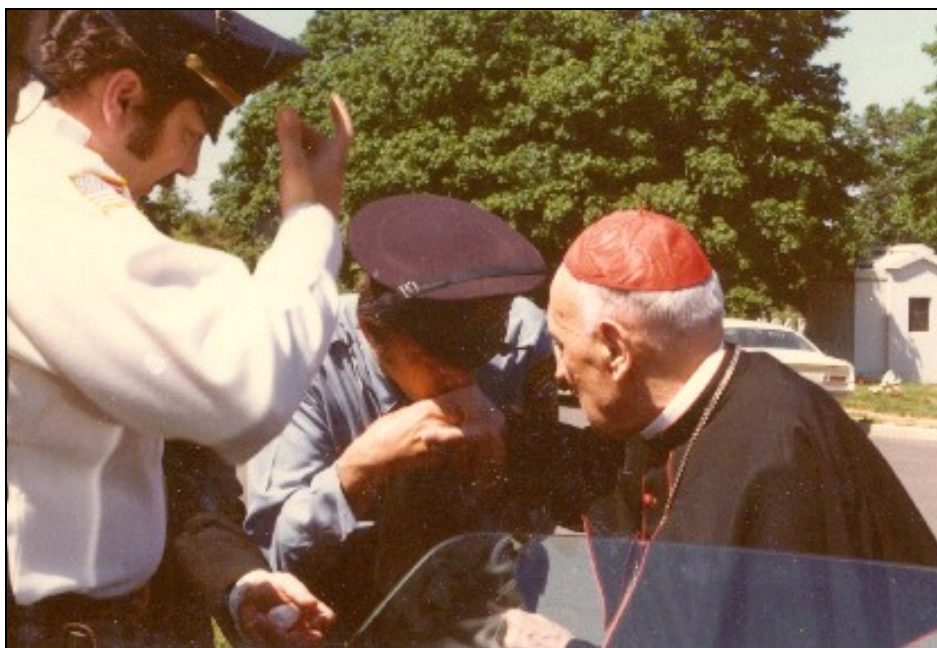
21. Az áldozat bemutatása után a templomból kifelé

22. A kimenetel alatt Wachtler June
hárán játszik

23. A bíboros a szentmise után meglátogatja Ft. Gáspár János, a plébánia előző plébánosa, sírját

24. A temetőnél a város egyik magyar származású rendőre megcsókolja Mindszenty bíboros gyűrűjét

25. Mindszenty bíboros meglátogatja a magyar cserkészek otthonát a szomszédos Garfield városában

26. Délután a plébánián a város polgármestere, Gerald Goldman, átadja a város kulcsát a főpapnak

27. A Díszterem közönsége hallgatja Mindszenty hercegprímást

28. A magyar iskola növendékei műsorral köszöntik a vendéget

29. Joseph Hirkala, New Jersey állam egyik szenátora mond beszédet

30. A bíboros fogadja az egyéni köszöntőket: Vasváry Zoltán

31. Könnyes találkozás: Mindszenty bíborosnak kezét csókol Derka Lóránt, egyik fogolytársa

32. Mindszenty József szól az egybegyűltekhöz

33. Egyházközségi tagok között

34. A nehéz nap végén breviáriumát olvasva a plébánián Dunay Antal plébánossal

A helyi egyházmegyei újság (Beacon) híradása a látogatásról

Throng Greet Cardinal Mindszenty

PASSAIC – Faith, family and national pride were the dominant themes of Cardinal József Mindszenty, former primate of Hungary, as hundreds of well-wishers greeted him during a visit here Sunday.

The 82-year-old cardinal, an outspoken foe of Communism, was optimistic too that the people of Hungary will be freed from its domination.

“Nothing lasts long in this land”, the cardinal said in an interview in the rectory of St. Stephen's Magyar Church. “Even good systems will be worn out”, he added.

Cardinal Mindszenty said, however, that there can be no change until the country's leaders experience “personal conversion”, and the people “gain more sober maturity”.

He repeated the message he has given to Hungarian people: “Stand firm in the faith and in the Church” and cultivate “natural” nationalism.

Earlier, Cardinal Mindszenty, speaking in a firm voice, delivered a half-hour homily in St. Stephen's Church, where he was the chief concelebrant of a mass in the Hungarian language. He spoke without text and used eyeglasses only occasionally during the celebration of the mass. In his homily, he spoke but briefly of Communism, when he noted that “certain leaders have given up their faith and are collaborating with the enemy”.

He traced the history of Hungary from the time of St. Stephen, who reigned as king nearly 1,000 years ago, and urged the Hungarian people to be proud of their heritage, their Church, their country and the family.

The cardinal put strong emphasis on the value of family life, with children showing respect and love for their parents.

Attended by his private secretary Msgr. Tibor Meszaros, and an altar boy, Cardinal Mindszenty alone distributed communion to the majority of more than 600 people who filled the church and filled up the center aisle to the altar steps.

Concelebrating – were Msgr. Meszaros, Father Anthony S. Dunay, pastor of St. Stephen's; Father Joseph Cassidy, associate pastor of St. Christopher, Parsippany; Father Paul Kurcz, associate at Holy Trinity, Passaic; Father Roger Hebert, pastor of St. George, Paterson; Father John J. Demkovich, pastor of St. Mary, Passaic, and Father Frank Harangozo, an aide to the cardinal. Father John J. Cusack, associate at St. Stephen's, and Father Ladislaus Flek, pastor of St. Joseph, Passaic, were chaplains to Bishop Casey.

Bishop Casey was in the sanctuary but did not concelebrate because of the language difference. At the close of the liturgy, the bishop stepped to the pulpit and delivered his official greetings to the cardinal in English.

“The Diocese of Paterson and the Byzantine Eparchy of Passaic are honored to have you here at St. Stephen's,” Bishop Casey said. “You are a symbol of spiritual strength to people of all faiths throughout the world. Your heroic struggle against the Nazis and the Communists, the personal leadership you gave to your beloved flock in Hungary in the darkest hours of their oppression are known to lovers of freedom everywhere. They sense your courage and the strong spirituality which sustained you against torture and loneliness during the long years of your imprisonment. You are a beacon of hope in a confused world,” the bishop said.

“When you came to the United States two weeks ago”, Bishop Casey continued, “you stated, ‘Wherever I go, I stand for God, for my Church, for my country, and for my independence.’ You, better than the rest of us, know that God alone is the source of our

strength. We salute you and pray that the Lord will give you continued good health to spread his word.”

Immediately after the mass, Cardinal Mindszenty visited the Hungarian Reformed Church on Fourth Street, a block away, where he was greeted by Stephen György, president of the Board of Elders, and about 300 members of that congregation. Again, he spoke briefly in Hungarian.

Returning to St. Stephen's rectory for luncheon, Cardinal Mindszenty renewed his acquaintance with Father Dunay, who had served in his Archdiocese of Esztergom in Hungary before he left for the U.S. – at the cardinal's direction – in 1948, to escape arrest by Communist authorities.

After luncheon, Cardinal Mindszenty went to Calvary Cemetery, Paterson, to visit the grave of Father John Gáspár, Father Dunay's predecessor, who had been the cardinal's assistant in Hungary before he came to this country. Father Dunay succeeded to the pastorate here upon Father Gáspár's death in 1963.

Later he visited the Hungarian scout headquarters in Garfield, before returning to a reception in St. Stephen's school hall. There he told some 400 persons that they “must remain united against the forces of oppression.”

The reception he received here, he said, made him understand his “suffering had been worthwhile.” He said, “If I was a poet, I couldn't put into words what I feel after all the praise I received today. But you must translate your words and applause into action to bring about the freedom we are talking about.”

Mayor Gerald Goldman, who presented the cardinal with a key to the city, headed a list of speakers who included State Sen. Joseph Hirkala and Bishop Michael Dudick of the Byzantine Eparchy of Passaic.

The occasion afforded a tearful reunion for Lorand Derka of Garfield, who had spent 10 years in a Communist prison. He and the cardinal had been imprisoned together in Budapest in 1953.

“We need your visit”, he told Cardinal Mindszenty, “because without any support our churches and schools will be empty. You are helping us in our difficult task to have our youth continue our traditions.”

The cardinal had urged the Hungarian community to keep its parochial schools and to continue speaking Hungarian.

Cardinal Mindszenty had also visited with other Hungarian-speaking clergy of the area during the afternoon and discussed with them the problems of national parishes.

Father Dunay praised the cardinal as a unifying force in the Hungarian community. “We are losing our young people”, he said. “They are moving away.” He added, “I hope the cardinal's visit awakens their sense of national pride.”

That pride was amply demonstrated in the colorful decorations in the school hall and in the traditional costumes worn by many of the people – the women in long dresses with lace and the men in black Hungarian-style tuxedos, many bedecked with medals.

Children in Hungarian scout uniforms lined the sidewalk at the entrance to the church when Cardinal Mindszenty arrived about 45 minutes before the 11 o'clock mass. He was applauded loudly after he spoke briefly to the gathering outside, and then went to the rectory to vest for the mass.

A committee of parishioners had escorted Cardinal Mindszenty to Passaic from Philadelphia, where he had been the guest of Cardinal John Krol. After spending Sunday night at the Marriott Motor Hotel in Saddle Brook, the cardinal left for Washington Monday morning.

His Passaic visit was in response to an invitation from Father Dunay when he visited him in Rome a few years ago. The stop was one of many he is making during an eight-week

cross-country tour of Hungarian communities in the U.S. before he returns to Vienna on June 29.

He is also here to talk with the publishers of his memoirs, entitled "Mindszenty: An Autobiography", scheduled to be published in November. He told a news conference upon his arrival in New York May 6 that the publication may cause him and the Church to be attacked. He said he had "gotten used to attacks and one more or less doesn't really matter."

Cardinal Mindszenty was removed as primate of Hungary in February when Pope Paul VI declared his see vacant. The Pope said the action was taken so he could appoint a successor who could be present in Hungary.

Cardinal Mindszenty left Hungary in 1971 after spending 15 years in the U.S. embassy in Budapest, where he took refuge during the 1956 Hungarian uprising. He had been serving a life sentence imposed by the Communist government in 1949.

He had previously been imprisoned some three months by the new Communist regime there in 1919 and again during the Nazi occupation in World War II.

Asked in various interviews if he considered returning to Hungary, he said that "under present circumstances it is not easy to think about this; it would mean accepting everything that has happened."

Living in Vienna at the time his see was declared vacant, Cardinal Mindszenty denied reports he had resigned voluntarily. "I performed my duties to the fullest", he said. "I am not the cause of the vacancy."

by Vic Winkler
The Beacon, May 23, 1974. pp. 1, 9